

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1949

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 300

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1298

Περὶ Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ψήφισμα ΕΗ' τῆς 29 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἐκδόσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς» τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΑΕ' τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ Βασιλεὺς ἀρχηγὸς ὢν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἔχει ἔναντι τῶν μελῶν αὐτῆς, τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζομένης ἐξουσίας.

Ὅρισμός Βασ. Οἰκογενείας.

Ἄρθρον 2.

§ 1. Τὴν ἐλληνικὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν ἀποτελοῦσιν :

α) ἅπαντες οἱ γνήσιοι καὶ νόμιμοι ἀπόγονοι (κατιόντες) τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' ἐφ' ὅσον, διατηροῦσι τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ τὸ ἐκ τοῦ Συντάγματος δικαίωμα τῶν ἐνδεχομένης διαδοχῆς εἰς τὸν Θρόνον, β) αἱ νόμιμοι τῶν ἀνω προσώπων σύζυγοι, καὶ ἐν τῇ χρείᾳ αὐτῶν ἐμμένουσαι χῆραι.

§ 2. Δὲν ἀποτελοῦσι μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας α') τὰ υἱόθετα τέκνα, β') τὰ ἐκουσίως ἢ δικαστικῶς ἀναγνωριζόμενα ἐξώγαμα, γ') τὰ δι' ἐπιγενομένου γάμου, ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως νομιμοποιούμενα.

§ 3. Παύουσι νὰ ἀποτελῶσι μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, κατὰ τὴν ἐννοίαν καὶ ἔκτασιν τοῦ παρόντος νόμου, ὅσα ἐκ ταύτων τελοῦσι γάμον ἀνευ τῆς προηγουμένης συναίνεσεως τοῦ Βασιλέως.

Ληξιαρχικαὶ Πράξεις.

Ἄρθρον 3.

§ 1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἐκπληροῦσι καθήκοντα λη-

ξιάρχων πρὸς σύνταξιν ληξιαρχικῶν πράξεων, τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι γέννησιν, γάμον καὶ θάνατον τοῦ Βασιλέως ἢ τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν Βασιλικὴν Οἰκογένειαν προσώπων. Αἱ πράξεις αὗται καταχωροῦνται ἐν δυσὶ πρωτοτύποις βιβλίοις, ἐξ ὧν τὸ μὲν φυλάσσεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατελεῖ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, λαμβάνει μέρος ἕτερος Ὑπουργὸς διοριζόμενος διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

§ 2. Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καθήκοντα ληξιάρχου ἐκτελεῖ ὁ διπλωματικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτοῦ, ἀλλαχοῦ δὲ ὁ πρόξενος, ὅστινες συντάσσουσι εἰς δύο πρωτότυπα τὴν σχετικὴν ληξιαρχικὴν πράξιν, καὶ διαβιβάζουσιν ἀμελλητί αὐτήν, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὰ πρωτότυπα ταῦτα προσαρτῶνται εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀναφερόμενα βιβλία, διὰ πράξεως προσυπογραφομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

§ 3. Προκειμένου εἰδικώτερον περὶ ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου, δὲν δύναται αὕτη νὰ συνταχθῇ χωρὶς ρητῶς νὰ ἀναφέρηται ἢ κατὰ τὸ ἀρθρον 6 τοῦ παρόντος δοθεῖσα διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος συναίνεσις γάμου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως.

Ἐνηλικιότης.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐνηλικιότης τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας χωρεῖ ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Δημοσιεύσεις Γάμου.

Ἄρθρον 5.

Τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1369 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐπιβαλλομένων γνωστοποιήσεων τοῦ γάμου τῶν.

Γάμος.

Ἄρθρον 6.

§ 1. Πρὸς σύναψιν ἐγκύρου γάμου οἰουδήποτε μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, πλὴν τῶν ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὀριζομένων προϋποθέσεων, προσαπαιτεῖται καὶ ἡ προηγουμένη συναίνεσις τοῦ Βασιλέως, δι' ἐκδόσεως Βασιλικοῦ Διατάγματος.

§ 2. Ὁ ἀνευ Βασιλικῆς συναινέσεως τελεσθεὶς γάμος, ἔστω καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, εἶναι αὐτοδικαίως ἐξ ὑπαρχῆς ἀκυρος καὶ ἀνευ τινὸς ἀποτελέσματος, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο προηγουμένης ἐκδόσεως δικαστικῆς ἀποφάσεως πρὸς ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

§ 3. Τὰ ἐκ τοιοῦτου γάμου γεννηθέντα τέκνα λογίζονται ἐξώγαμα, ἀντίθετος δὲ διάταξις ἀλλοδαποῦ δικαίου δὲν ἐφαρμόζεται.

§ 4. Μέλος Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἐγκύρως συνάπτει γάμον ἀνευ τῆς συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, ἐφ' ὅσον πρὸ τῆς τελέσεως αὐτοῦ, ἤθελεν ὑποβάλλῃ ἐγγράφως εἰς τὸν Βασιλέα τὴν ἀνέκκλητον αὐτοῦ παραίτησιν ἀπὸ μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τοῦ δικαιώματος ἐνδεχομένης διαδοχῆς τοῦ ἐπὶ τοῦ Θρόνου, βεβαιουμένων τούτων δι' ἐκδόσεως σχετικοῦ Β. Διατάγματος. Ἡ ἐκδοσις τοῦ Διατάγματος τούτου εἶναι ὑποχρεωτική.

Παραίτησις ἀπὸ τῆς διαδοχῆς τοῦ Θρόνου ὑποβαλλομένη τυχὸν μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου βεβαιουμένης ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς δι' ἐκδόσεως Β. Διατάγματος καθιστᾷ μὲν τοῦτον ἔγκυρον ἐξ ὑπαρχῆς, ἀλλ' ὡς πρὸς μόνον τὰς κατὰ τὸ κοινὸν Ἀστικὸν δίκαιον συνεπείας.

§ 5. Ὅσα τῶν θηλέων μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας συζευχθῶσιν ἐγκύρως μετ' ἀλλοδαποῦ, διατηροῦσι τὴν ἐλληνικὴν ἰθαγένειαν, ἐφ' ὅσον δὲν δηλώσωσι πρὸ τοῦ γάμου τῶν ἐγγράφως τὴν περὶ τοῦ ἀντιθέτου θέλησίν των πρὸς τὸν Βασιλέα, ὁπότε μνημονεύεται αὕτη εἰς τὸ Βασιλικὸν Διάταγμα, δι' οὗ ὁ Βασιλεὺς παρέχει τὴν πρὸς σύναψιν γάμου, συναινέσιν του.

Ἐπὶ τῶν προσώπων τούτων ἐφ' ὅσον ἀποκτῶσι διπλὴν ἰθαγένειαν ἐφαρμόζεται ὡς δίκαιον ἰθαγενείας τὸ ἡμεδαπὸν δίκαιον.

Ἄρθρον 7.

Ὁ πατὴρ ἀπαλλάσσεται τῶν διατυπώσεων τῶν ἄρθρων 1509 καὶ 1513 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων : α') 1352, β') 1405, 1417 ἕως 1423, γ') 1501, 1502, 1507, 1508, 1511, 1512, 1524 καὶ δ') 1632, 1633 τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἀντὶ τῆς ἀδείας ἢ ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἀπαιτεῖται ἀδεια ἢ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως.

Διαζύγιον.

Ἄρθρον 9.

§ 1. Ἐπὶ διαζυγίου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νόμου μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἀρμόδιον δικαστήριον καθίσταται τὸ Β' Τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ ἀσκεῖται ἀπ' εὐθείας ἢ περὶ διαζυγίου ἀγωγή.

§ 2. Τὸ Β' Τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου δικάζει εἰς ἰδιαιτέραν δικάσιμον ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ πράξεώς του παρὰ πόδας τῆς ἀγωγῆς διαζυγίου.

§ 3. Ἀπολιπομένου τοῦ ἐναγομένου ἢ ἀγωγῆ διαζυγίου λογίζεται ὡμολογημένη.

§ 4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν γνωστοποιοῦσιν ὑποχρεωτικῶς τὰ διάδικα μέρη διὰ τῶν προτάσεων αὐτῶν τοὺς ἐξετασθησομένους μάρτυρας, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις πρὸς τοῦτο. Ἐν περιπτώσει ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως διατασσούσης ἀπο-

δείξεις, αὗται διεξάγονται πάντοτε ἐπ' ἀκροατηρίου εἰς ἰδιαιτέραν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὀριζομένην δικάσιμον, προκειμένου περὶ μαρτύρων κατοικούντων ἐν Ἑλλάδι.

Πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐν ἀλλοδαπῇ κατοικούντων μαρτύρων ὀρίζεται εἰσηγητὴς οἱ ἐκασταχοῦ ὑφιστάμενοι διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐλλείψει τοιούτων οἱ πρόξενοι, ἐνώπιον τῶν ὁποίων δίδεται ἡ ἐνορκος κατάθεσις τοῦ μάρτυρος. Τὸ πρακτικὸν ταύτης διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐξέτασιν διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις ἐπισυνάπτει τοῦτο εἰς τὴν σχετικὴν δικογραφίαν.

§ 5. Ἀπαξ ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ καὶ μόνον κατὰ τῆς ἐκδοθείσης μετὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἀποφάσεως. Τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἀναιρέσεως καὶ ἐπαναλήψεως τῆς διαδικασίας, δὲν δύνανται νὰ ἀσκηθῶσιν οὔτε κατὰ προδικαστικῆς οὔτε κατὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως.

§ 6. Ἀπόφασις περὶ διαζυγίου ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ μέλους Βασιλικῆς Οἰκογενείας, καθίσταται ἐκτελεστὴ ἐν Ἑλλάδι μόνον κατόπιν προηγουμένης εἰδικῆς συναινέσεως τοῦ Βασιλέως, περὶ περιαφῆς εἰς αὐτὴν τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως. Τὴν πράξιν ταύτην γνωστοποιεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, ἵνα τοῦτο, ὑπαρχόντων τῶν ὄρων τοῦ νόμου, περιάψῃ τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπόφασιν.

Συνέπεται λύσεως γάμου καὶ ἄλλαι τινὲς περιπτώσεις.

Ἄρθρον 10.

§ 1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 1431, 1476 ἕως 1492, 1453, 1454 ἕως 1461, 1503 ἕως 1506 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀποκλειστικῶς ἀρμόδιον δικαστήριον ἡ Πρόεδρος εἶναι τὸ Β' τμῆμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ ὁ πρόεδρος αὐτοῦ.

§ 2. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρ. 9 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως, καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Διεθνὲς Ἰδιωτ. Δικ. Διαζυγίου.

Ἄρθρον 11.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐν ἐλλείψει κοινῆς ἰθαγενείας τῶν συζύγων, ἐφαρμόζονται τὰ τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος νόμου, καὶ τὸ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύον οὐσιαστικὸν δίκαιον, ἐφ' ὅσον ἡ σύζυγος μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας διατηρεῖ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Ἐπιτροπεία.

Ἄρθρον 12.

§ 1. Αἱ περὶ ἐπιτροπείας ἀνηλίκων διατάξεις, τῶν ἄρθρων 1589, 1590 καὶ 1599 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηλίκων μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

§ 2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 1594 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τὸν ἐμβρυωρὸν διορίζει ὁ Βασιλεὺς δι' ἀποφάσεώς του.

§ 3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 1595 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἡ μήτηρ ἐξακολουθεῖ ἐπιτροπεύουσα, μέχρις οὗ ὁ Βασιλεὺς ἢ διατηρήσῃ αὐτὴν ἢ διορίσῃ ἄλλον καὶ οὗτος ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτροπείαν. Ἐξακολουθοῦσης τῆς ἐπιτροπείας τῆς μητρὸς ἢ διατηρουμένης ταύτης ἐν αὐτῇ, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1596 ἕως 1598 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

§ 4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 1601, 1602 καὶ 1605 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ ἐπίτροπος διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, καὶ ἀνευ τηρήσεως τῶν ἐν ἀρθρ. 1601 ὀριζομένων κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν.

§ 5. Ἐὰν ὁ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν καλούμενος δὲν ἀποδεχθῇ ἢ ἀποδεχθεὶς ἀρνεῖται νὰ ἐξακολουθήσῃ ταύτην ἢ εἶναι ἀνίκανος ἢ ἀπαλλάσσεται, διορίζεται ἀντ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δι' ἀποφάσεώς του ἕτερος ἐπίτροπος. Ὁ οὕτω διορισθεὶς ἐπίτροπος δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δι' ἀποφάσεώς του. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 1624 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὁ ἐπίτροπος παύεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾗ ὀρίζεται καὶ ὁ ἀντικαταστάτης αὐτοῦ.

§ 6. Ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ τῶν κεφαλαίων δέκα τέσσαρα ἕως καὶ δεκάεπτά τοῦ τετάρτου βιβλίου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος διατάξεις, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς α') τὸν σύμβουλον τῆς μητρὸς, β') τὸν παρεπίτροπον καὶ γ') τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, τῶν ἀνηλίκων, χειραφέντων, ἀπηγορευμένων, καὶ ἀπόντων. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτῶν ὡς ἀνω κεφαλαίων 14 ἕως 17 ἀντὶ τῆς ἀδείας ἢ ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἐκάστης συγκεκριμένης περιπτώσεως.

§ 7. Ὁ Βασιλεὺς δικαιούται νὰ διορίσῃ δι' ἀποφάσεώς του τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνηλίκου ἀντὶ τῆς κατὰ τοῦ ἀρθρ. 1622 τοῦ Ἀστ. Κώδικος ἀνίκανου μητρὸς αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρ. 1629 ἐὰν ὁ ἐπιθνήσκων γονεὺς διὰ διατάξεως τελευταίας βουλήσεως δὲν ὥρισε τοῦτον. Ὁ Βασιλεὺς δικαιούται ὡσαύτως νὰ λάβῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρ. 1630 προβλεπόμενα σωφρονιστικὰ μέτρα.

§ 8. Ὁ ἐπίτροπος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ τηρήσῃ τὰς διατυπώσεις τῶν ἀρθρῶν 1637, 1638, 1639 παρ. 2, 1640, 1641 καὶ 1650 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος οὐδὲ παρέχει τὴν τοῦ ἀρθρ. 1636 ἀσφάλειαν.

§ 9. Ὁ Βασιλεὺς δι' ἀποφάσεώς του διορίζει πρόσωπον τῆς ἐλευθέρως αὐτοῦ ἐκλογῆς «εἰδικὸν παρεπίτροπον» ὅστις ἔργον ἀποκλειστικὸν ἔχει νὰ συμπράττῃ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου, εἰς πάσας τὰς πράξεις αὐτοῦ διὰ τὸ κῦρος τῶν ὁποίων προαπαιτεῖται κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἢ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ ἀμφότερα. Ὅπου ἀπαιτεῖται ἐν αὐταῖς ἀπόφασις ἢ γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου μόνον, αὕτη ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προηγουμένης συναινέσεως ἢ ἐπιγενομένης ἐγκρίσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διορισθέντος εἰδικοῦ παρεπιτρόπου, ὅπου δὲ ἀπαιτεῖται ἀδεια τοῦ δικαστηρίου παρέχεται ἀδεια τοῦ Βασιλέως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ. Ὁ εἰδικὸς παρεπίτροπος δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἐτέρου, ἀποφάσει τοῦ Βασιλέως, ὡσάκις συντρέχει περίπτωσις πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν.

§ 10. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 1657 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος προβλεπομένη ἐτήσια λογοδοσία τοῦ ἐπιτρόπου, δίδεται πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διορισθέντα εἰδικὸν παρεπίτροπον.

Χειραφεσία ἐκ γάμου.

Ἄρθρον 13.

§ 1. Ἐπὶ χειραφεσίας ἐκ τοῦ γάμου, ἡ κηδεμονία ἐπάγεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πατέρα, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου, τὸν κηδεμόνα διορίζει ὁ Βασιλεὺς δι' ἀποφάσεώς του.

§ 2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 1671 παρ. 2 καὶ 1672 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τὸν εἰδικὸν κηδεμόνα διορίζει δι' ἀποφάσεώς του ὁ Βασιλεὺς, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀρθροῦ 1678, δὲν ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδεια τοῦ δικαστηρίου ἀλλ' ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως, ὅστις ὡσαύτως ἀποφασίζει καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθρ. 1682 παρ. 2.

Ἀπαγόρευσις.

Ἄρθρον 14.

§ 1. Ἡ περὶ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως αἴτησις ὑποβαλλομένη πάντοτε εἰς τὸ Β' Τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου συνοδεύεται ἀντὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ὑπὸ ὁμοφώνου τοιαύτης τριῶν ἱατρῶν ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον δέον νὰ ᾖ ψυχίατρος. Οἱ ἱατροὶ οὗτοι ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Βασιλέως. Προκειμένου περὶ ἀπαγορευτέου διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γνωματεύουσι τρεῖς ὡσαύτως ἱατροὶ, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διατασσόμενα ὀριζόμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἢ τοῦ κατὰ τόπους διπλωματικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Βασιλέως.

§ 2. Ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου ὡς καὶ μαρτύρων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου δὲν λαμβάνει χώραν. Τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωματεύσεως τῶν ἱατρῶν ἀποτελούσης πλήρη ἀπόδειξιν ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ἀνευ ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως.

§ 3. Ἡ περὶ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως αἴτησις οὐδεμιᾶς χρήζει κοινοποιήσεως, ἡ δὲ ἐκδιδομένη ὀριστικὴ ἀπόφασις καθίσταται τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος ἅμα τῇ δημοσιεύσει μὴ ὑποκειμένη εἰς τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδίκον μέσον. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 667 Πολιτ. Δικον. καὶ τοῦ ἀρθρ. 5 ἐδάφ. α' τοῦ Α.Ν. 1621)39 δὲν ἔχουσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

§ 4. Ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς τοῦ ἀρθρ. 1692 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ ἀπηγορευμένου, διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ ἐπιτροπείας ἀνηλίκων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν δικαστικῶς ἀπηγορευμένων.

§ 5. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 1697 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀντὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου ἀπαιτεῖται ἀδεια τοῦ Βασιλέως, παρεχομένη δι' ἀποφάσεώς του.

§ 6. Ἐν περιπτώσει μὴ ὁμοφώνου γνωματεύσεως τῶν τριῶν ἱατρῶν κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, ἀκολουθεῖται περαιτέρω ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ διαδικασία τῶν ἀρθρ. 661, 662 καὶ 663 τῆς Πολιτ. Δικον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔχουσι καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν αἱ περὶ τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως, καὶ μὴ τοιχοκολλήσεως ἢ δημοσιεύσεως αὐτῆς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, ὡς καὶ αἱ παραγρ. 4 καὶ 5 αὐτοῦ.

§ 7. Ἐὰν οἱ προκαλέσαντες τὴν ἀπαγόρευσιν λόγοι ἐξέλιπον, αἴρεται αὕτη δι' ἀποφάσεως τοῦ Β' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἀνωτέρω ὀριζομένων.

Ἐπίτροπος ἀπόντος.

Ἄρθρον 15.

§ 1. Διὰ τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου ἀπόντος, καὶ ἄρσιν τῆς ἐπιτροπείας ταύτης κατὰ τὰ ἄρθρα 1701 ἕως 1703 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἀποφασίζει ὁ Βασιλεὺς.

§ 2. Εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ ἀπόντος ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ ἐπιτροπείας ἀνηλικίων διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Δικαστικὴ Ἀντίληψις.

Ἄρθρον 16.

Διὰ τὴν αἴτησιν περὶ δικαστικῆς ἀντιλήψεως, τὴν δικασίαν καὶ ἄρσιν αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ δικαστικῆς ἀπαγορεύσεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀναλόγως. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τοῦ ἁρθροῦ 1705 παρ. 3—4 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἀντὶ τῆς γνωματεύσεως τῶν ἱατρῶν ἐπισυνάπτεται ἔγγραφος γνώμη τοῦ Μεγάλου Αὐτάρχου διατυπωμένη κατόπιν Βασιλικῆς ἐπιταγῆς.

Ὁ ἀντιλήπτωρ διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Βασιλέως.

Δημοσίευσις διαθηκῶν.

Ἄρθρον 17.

§ 1. Αἱ περὶ δημοσιεύσεως τῶν διαθηκῶν διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἰδιογράφου διαθήκης τοῦ Βασιλέως τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου. Ἀπόσπασμα τῆς διαθήκης ταύτης περιλαμβάνον, τὰς τελευταίας βουλήσεως διατάξεις, δι' ὧν ρυθμίζονται σχέσεις περιουσίας, κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Αὐτάρχου βεβαιούμενον καὶ τὴν γνησιότητα τῆς γραφῆς καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαθέτου, κατατίθεται παρὰ τῷ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείῳ, ὅπερ ἐκδίδει πρὸς τοὺς ἔχοντας ἔννομον συμφέρον, ἀντίγραφον κεκυρωμένον βεβαιούμενον διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ὑπουργοῦ. Τὸ οὕτω κατατιθέμενον ἀπόσπασμα ἐπέχει θέσιν καὶ ἰσχὺν πρωτοτύπου κυρίας διαθήκης ἀνευ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1776 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος συμπράξεως τοῦ δικαστηρίου.

§ 2. Πᾶς κατέχων ἰδιόγραφον διαθήκην τῶν ἀνω προσώπων, ὀφείλει ἀμελλητὶ ἀμα-λαβῶν γνῶσιν τοῦ θανάτου τοῦ διαθέτου, νὰ παραδώσῃ ταύτην εἰς τὸν Βασιλέα ἢ τὸν Ἀντιβασιλέα ὅποτε ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Νόμιμος Μοῖρα.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασιλίσα καὶ ὁ Διάδοχος εἰς οὐδένα περιορισμὸν ὑπόκεινται ἔναντι μεριδούχου ἐκ τῶν περὶ νο-

μίμου μοίρας ὀρισμῶν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἥτοι ἐκ τῶν ἁρθρῶν 1825 ἕως 1845. Τὰ ἄρθρα ταῦτα ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1786 καὶ 2035 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσβολὴν τῆς νομίμου μοίρας τῶν μεριδούχων, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῶν εἰρημένων προσώπων.

Ἐκπροσώπησις διὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ.

Ἄρθρον 19.

§ 1. Ὁ Βασιλεὺς διορίζει Ἐπιμελητὴν τῆς Βασιλικῆς χορηγίας καὶ τῆς ἐν γένει περιουσίας αὐτοῦ. Οὗτος ἐκπροσωπεῖ τὸν Βασιλέα ὡς πρὸς τὰς περιουσιακὰς αὐτοῦ σχέσεις ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, ἀσκῶν ἐπ' ὀνόματί του πᾶσαν ἀνεξαιρέτως πρᾶξιν ἐξώδικον ἢ δικαστικὴν, ἢ ἄλλως θὰ ἐνήργει αὐτὸς οὗτος ὁ Βασιλεὺς ὡς ἰδιωτικὸν πρόσωπον. Οἶον ἐνάγει καὶ ἐνάγεται ἀντὶ τοῦ Βασιλέως, δέχεται κοινοποιήσεις παντὸς ἐγγράφου καὶ δικογράφου καὶ εἰσαγωγικοῦ ἔτι δίκης, γνωστοποιεῖ καὶ κλητεῦει μάρτυρας, δίδει τοὺς τυχόν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλομένους ἐπακτοὺς καὶ δικαστικούς ὁρκους ὑπὸ τὸν τύπον πάντοτε τοῦ πιστεῦν καὶ μὴ γινώσκειν, καὶ ἐν ἡ περιπτώσει διευτυπώθησαν ἄλλως, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται νὰ προηγηθῇ εἰδικὴ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου, ἀσκεῖ ἡ παραιτεῖται οἰουδήποτε τακτικοῦ ἢ ἐκτάκτου ἐνδίκου μέσου κατὰ οἰασδήποτε ἀποφάσεως πολιτικοῦ, ποινικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου, συμβιβάζεται, προβαίνει εἰς δηλώσεις τρίτου, ἀναγγελίας, ὁμολογίας δικαστικῆς ἢ ἐξωδίκους, ὑποβάλλει ἀνωμοτὶ μηνύσεις ἀνευ περαιτέρω βεβαιώσεως αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, διορίζει πληρεξουσίου δικηγόρους με ὅσας οὗτος ἐκ τοῦ νόμου ἔχει ἐντολὰς ἢ καὶ ὀλιγωτέρας κατὰ τὰ ἐν ἁρθρ. 22 παρ. 2 εἰδικώτερον ὀριζόμενα, ἀνακαλεῖ τὰς πληρεξουσιότητας ταύτας, καὶ λοιπά.

§ 2. Ἀμα τῇ ἐνηλικιώσει τοῦ Διαδόχου, δύναται ὁ Βασιλεὺς νὰ διορίσῃ Ἐπιμελητὴν τῆς Διαδοχικῆς χορηγίας καὶ τῆς ἐν γένει αὐτοῦ περιουσίας, ὅστις Ἐπιμελητῆς ὡς πρὸς τὰς περιουσιακὰς σχέσεις τοῦ Διαδόχου ἔχει τὰς αὐτὰς ἀρμοδιότητας με τὸν Ἐπιμελητὴν τοῦ Βασιλέως. Ἐν ἐλλείψει τοιούτου, Ἐπιμελητῆς ἐκ τοῦ νόμου καὶ τοῦ Διαδόχου, εἶναι ὁ Ἐπιμελητῆς τοῦ Βασιλέως, με τὰς αὐτὰς ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητας.

§ 3. Τὰ ἐν τῇ παραγρ. 2 ὀριζόμενα ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς Βασιλίσσης, ἥτις συνεπῶς ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἴδιον Ἐπιμελητὴν διορισθέντα ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐκπροσωπεῖται ὡς πρὸς τὰς περιουσιακὰς αὐτῆς ἐν γένει σχέσεις ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλέως.

§ 4. Ὁ διορισμὸς τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Ἐπιμελητῶν ἐνδεχομένως τοῦ Διαδόχου καὶ τῆς Βασιλίσσης, ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Βασιλέως. Τὰ ὀνόματα τῶν προσώπων τούτων γνωστοποιοῦνται διὰ καταχωρήσεως των εἰς τὸ Γ' τεῦχος τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ πρὸ ταύτης ἐγκύρως ἀσκοῦσι τὰ πρόσωπα ταῦτα τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου παρεχομένας αὐτοῖς ἀρμοδιότητας.

Ἐκπροσώπησις διὰ τῶν Αὐλαρχῶν.

Ἄρθρον 20.

§ 1. Ὅσακις παρίσταται ἀνάγκη παραστάσεως ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, διὰ ζητήματα μὴ ἀφορῶντα περιουσιακὰς σχέσεις, ὁ Βασιλεὺς παρίσταται διὰ τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ Αὐλάρχου, ἡ Βασίλισσα δὲ καὶ ὁ Διάδοχος διὰ τῶν Αὐλαρχῶν αὐτῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ ἢ κωλύματι τούτων, ἀναπληροῖ αὐτοὺς ὁ Μέγας Αὐλάρχης τοῦ Βασιλέως.

§ 2. Οἱ Αὐλάρχαι οὗτοι, διορίζουσι καὶ τοὺς δικηγόρους κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 22 παρ. 2 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα καὶ ἀνακαλοῦσι τούτους.

Ἐκπροσώπησις Σωματείων κλπ.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἐκπροσώπησις ἐταιριῶν, σωματείων, συλλόγων, ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὧν πρόεδρος τυγχάνει μέλος τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, γίνεται διὰ τῶν ἀντιπροέδρων αὐτῶν ἐφ' ὅσον καὶ οὗτοι δὲν εἶναι μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, ἀπόντων ἢ κωλυομένων διὰ τῶν γραμματέων, πλὴν ἐὰν τὰ καταστατικὰ αὐτῶν ὀρίζουσιν ἄλλως.

Ἐτεραι Δικονομικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

§ 1. Ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα καὶ ὁ Διάδοχος ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν μὲ τὸ Δημόσιον προνομίων, α) τῶν ἄρθρων 9 ἕως 11, 12 παρ. 1, 14, 17 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Δ. τῆς 26 Ἰουνίου, 10 Ἰουλίου 1944 «Περὶ Κώδικος νόμων περὶ δικῶν τοῦ Δημοσίου» β) τῶν ἄρθρ. 18, 20, 21 καὶ 30 τοῦ Ν.Δ. τῆς 16]5]26 «Περὶ διοικητικῆς ἀποβολῆς ἐκ τῶν κτημάτων τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης» γ) τῶν ἄρθρ. 2 παρ. 2 καὶ 3, τῶν ἄρθρ. 3, 5, 6, 18 παρ. 1, 21 καὶ 23 τοῦ Α.Ν. 1539]1938 Περὶ προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων καὶ δ) τοῦ ἄρθρ. 16 τοῦ Ν. 192]1946, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως.

§ 2. Ἡ πρὸς δικηγόρον πληρεξουσιότητος παρέχεται ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλέως ἢ τῶν Ἐπιμελητῶν τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου κατὰ τὸν ἐν ἄρθρ. 93 ἢ 94 τῆς Πολ. Δικονομίας ὀριζόμενον τύπον. Ἡ οὕτω παρεχόμενη πληρεξουσιότης δύναται νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἑκτασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 96 τῆς Πολ. Δικονομίας γενικῆς τοιαύτης. Ὁ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως διωρισμένος Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Βασιλικῆς Αὐλῆς καὶ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Βασιλέως λογίζονται αὐτοδικαίως κεκτημένοι τὰς πληρεξουσιότητας τῶν ἄρθρ. 95 καὶ 96 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ δικαστηρίῳ καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς παράστασιν καὶ ὑπεράσπισιν τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου.

§ 3. Ἡ εἰς χεῖρας τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Διαδόχου, ὡς τρίτων, κατάσχσεις, εἶναι ἀκυρὸς γενομένη ἀνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου προέδρου καὶ ἐὰν ἐτι στηρίζεται ἐπὶ δημοσίου ἐγγράφου. Ἐλλείψει τοιαύτης ἀδείας ἀποδίδονται ἀνευθύνως τὰ κατασχθέντα.

§ 4. Οὐδέποτε διατάσσεται προσωρινὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ δικῶν περιουσιακοῦ περιεχομένου, κατὰ τοῦ Ἐπιμελητοῦ τοῦ Βασιλέως, τῆς Βασιλίσσης ἢ τοῦ Διαδόχου, ὑπὸ τὴν ἐν τῷ ἄρθρ. 19 τοῦ παρόντος ιδιότητά του, ἐπὶ πάσης δὲ τοιαύτης, ἐκδιδομένης τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ ὑπ' αὐτῶν ἀσκηθεῖσα αἰτησις ἀναιρέσεως ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐνάσκησιν ταύτης προθεσμία.

§ 5. Ἡ ἀναγκαστικὴ εἰσπραξις τῶν εἰς τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν ἢ τὸν Διάδοχον ὀφειλομένων, δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων», ὑπὸ τοῦ Ταμίου τῶν ἄνω προσώπων, μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἰδιαίτερου Ταμίου τῆς Βασιλίσσης ἢ τοῦ Διαδόχου ὑπὸ τοῦ Ταμίου τοῦ Βασιλέως καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἢ κωλυομένου ὑπὸ τοῦ Ἐπιμελητοῦ.

Ἀπαλλαγὰὶ ἀπὸ φόρων κλπ.

Ἄρθρον 23.

§ 1. Ἡ χορηγία τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Διαδόχου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη περιουσία αὐτῶν, ἢ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἀπαλλάσσονται ἀπὸ παντὸς ὑφισταμένου ἢ ἐπιβληθησομένου : α') δημοσίου ἢ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ ἀμέσου ἢ ἐμμέσου φόρου, β') παντὸς τέλους (ἐν οἷς καὶ τοῦ χαρτοσήμου, γ') δασμοῦ, δ') κρατήσεως εἰσφορᾶς ἢ ἐνσήμων ὑπὲρ νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, ὡς καὶ ε') δικαιώματος οἰουδήποτε, ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ ἐτέρου προσώπου. Αἱ μετὰ τρίτων συναπτόμεναι οἰασθήποτε μορφῆς συμβάσεις ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἀπολαύουσιν ἐξ ὀλοκλήρου τῶν ἄνω ἀπαλλαγῶν.

§ 2. Αὐτοκίνητα ἀνήκοντα κατὰ κυριότητα εἰς μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, μεταβιβαζόμενα ὑπὸ τούτων, μετὰ διετῇ ἐν Ἑλλάδι χρήσιν, πρὸς οἰουδήποτε τρίτον, ἀπαλλάσσονται παντὸς εἰσπραγτικοῦ δασμοῦ, ἢ ἄλλης λόγῳ εἰσπραγτικῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ὡς καὶ ὁ ἀγοραστής τούτων.

Ἡ ἐν Ἑλλάδι διετῆς χρήσις τοῦ αὐτοκινήτου ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς σχετικῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ βεβαιώσεως τοῦ μεταβιβαζόντος αὐτὸ μέλους τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

§ 3. Παρκαμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ Α.Ν. 699]1937 καὶ ἄρθρ. 2 τοῦ Α.Ν. 728]1937.

§ 4. Ὁ Μέγας Αὐλάρχης, οἱ Αὐλάρχαι, καὶ οἱ Ἐπιμεληταὶ ἐκπροσωποῦντες ἐπὶ δικαστηρίῳ ἢ ἐνώπιον πάσης ἄλλης ἀρχῆς τὸν Βασιλέα, τὴν Βασίλισσαν ἢ τὸν Διάδοχον διεξάγουσι τὰς δίκας αὐτῶν ἀτελῶς ὡς τὸ Δημόσιον ἀπαλλασσόμενοι οὕτω τῆς καταβολῆς τελῶν χαρτοσήμου, δικαστικοῦ ἐνσήμου, παραβόλων, ἀντιγραφικῶν τελῶν, καὶ ἐνσήμων τῶν Ταμείων, Συντάξεως Νομικῶν καὶ Προνοίας.

§ 5. Τῆς αὐτῆς δικαστικῆς ἀτελείας κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα ἀπολαύουσι καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.

Ἄρθρον 24.

§ 1. Ὅπου κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτεῖται συναίνεσις, ἄδεια, ἔγκρισις ἢ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως αὕτη ὑπογραφομένη ὑπ' αὐτοῦ κατατίθεται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ὑπὸ ἴδιον αὐξῶντα ἀριθμὸν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ἀρχεῖον ἐν τῷ Μεγάλῳ Αὐλαρχείῳ, καὶ δὲν χρῆζει ἐτέρας καταχωρήσεως ἢ δημοσιεύσεως, ὅπου τοιαύτη ἀπαιτεῖται ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς νομοθεσίας. Ἀντίγραφα τῶν τοιούτων πράξεων τοῦ Βασιλέως ἐπικυροῦμενα ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Αὐλάρχου παρέχονται παντὶ τῷ ἔχοντι ἔννομον συμφέρον, ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν δύναμιν δημοσίου ἐγγράφου, λογίζονται ἐκτελεστὰ δικαιόγραφα κατὰ τὸ ἄρθρ. 856 Πολ. Δικον. καὶ

είναι έκτελεστά παραχρήμα, άνευ τής περιαφής υπό του δικαστηρίου του τύπου έκτελέσεως.

§ 2. "Όπου κατά τόν παρόντα νόμον απαιτεΐται έκδοσις Βασιλικού Διατάγματος, τούτο προσυπογραφόμενον υπό του Έπουργού τής Δικαιοσύνης δημοσιεύεται εΐς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έντιβασιλεία.

Έρθρον 25.

Αΐ έν τοΐς άρθρ. 6 παρ. 1, 8, 10, 12 έως 16 προβλεπόμεναι αποφάσεις και πράξεις του Βασιλέως ύφισταμένης Έντιβασιλείας έκδίδονται υπό του Έντιβασιλέως.

Έδιωτικόν Διεθνές Δίκαιον.

Έρθρον 26.

Διάταξις άλλοδαπου δικαίου, πλην τών περιπτώσεων του άρθρ. 33 του Έστικού Κώδικος, δέν εφαρμόζονται και έσάκις προσκρούει εΐς τās διατάξεις του παρόντος νόμου.

Έρθρον 27.

§ 1. Καταργείται πᾶσα διάταξις άντικειμένη εΐς τόν παρόντα νόμον.

§ 2. Το ύπ' άριθ. 221]1947 Ν. Δ]μα παραμένει έν ισχύϊ.

§ 3. Έλληνίδες, μέλη έκ γεννήσεως τής Βασιλικής Οικογενείας, συζευχθεΐσαι πρό τής ισχύος του παρόντος, μετ' άλλοδαπου, και άπολέσασαι ώς έκ τούτου τήν Έλληνικήν ίθαγένειαν, άνακτώσι ταύτην, δι' άπλής δηλώσεως

των, συντασσομένης εΐς διπλούν, και άπευθυνομένης, τής μέν εΐς τόν Πρόεδρον του Έπουργικού Συμβουλίου, τής δέ πρός τόν Έπουργόν τής Δικαιοσύνης.

Αΐ δηλώσεις αΐται προσαρτῶνται έν τοΐς ληξιαρχικοΐς βιβλίοις του άρθρ. 3 του παρόντος, συντασσομένης περί τούτου, πράξεως έν αΐτοΐς, και ύπογραφομένης υπό του Προέδρου του Έπουργικού Συμβουλίου και του Έπουργού τής Δικαιοσύνης.

Έ ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεώς του εΐς τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῇ 29 Οκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Το Έπουργικόν Συμβούλιον

ΈΟ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τα Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΓΜΗΣ, ΚΩΝ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ. Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΩΡΔΑΤΟΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή Μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 29 Οκτωβρίου 1949.

ΈΟ επί τής Δικαιοσύνης Έπουργός

Γ. ΜΕΛΑΣ

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ι Σ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Ε Ι

ὅτι ἀπὸ 1 Ιανουαρίου 1949 ὁρίσθησαν οἱ δροὶ ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἑξῆς :

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 60.000
2. » » » Β'	» 40.000
3. » » » Γ'	» 40.000
4. » » Παράρτημα	» 40.000
5. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν...	» 100.000
6. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	» 40.000
7. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	» 20.000
8. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 300.000

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινοτήτας τοῦ Κράτους ἡ ἐτηρὶα συνδρομὴ ὁρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομητάς.

Ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τούτων οἱ συνδρομηταὶ ὑποχρεοῦνται ὥπως καταβάλωσιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (Τ.Α.Π.Ε.Τ.) τὰ ἑξῆς κατὰ :

1) Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ. 10.000
2) » » » Β'	» 5.000
3) » » » Γ'	» 5.000
4) » » Παράρτημα	» 5.000
5) » » Δελτίον Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 20.000
6) » » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ. »	» 5.000
7) » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας »	» 2.000
8) Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	» 40.000

Ἡ τιμὴ ἐκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίσθη εἰς δρ. 500.

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ. 24.000
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν »	» 600.000

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν Ταμείων ἐναντι ἀποδεικτικῶν εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς καὶ διπλοτύπου εἰσπράξεως), ὅπου ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ποσοστὸν εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, προκειμένου ὅμως περὶ εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων τῶν Ἐπαρχικῶν εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν Ταμείων τοῦ Δημοσίου, ἀποδιδόμενον ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ΤΑΠΕΓ συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ 1947 (Ρονεο 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	Δρχ. 150.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	» 60.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	» 25.000
6. Τῶν ἱσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν »	» 300.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	» 120.000
8. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 60.000
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	» 300.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν »	» 80.000
11. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	» 100.000
12. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἐταιρειῶν	» 300.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	» 25.000
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἱματικῶν υδάτων »	» 200.000

Ποσοστὸν 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τελῶν καταβάλλεται ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ο Διευθυντής

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ